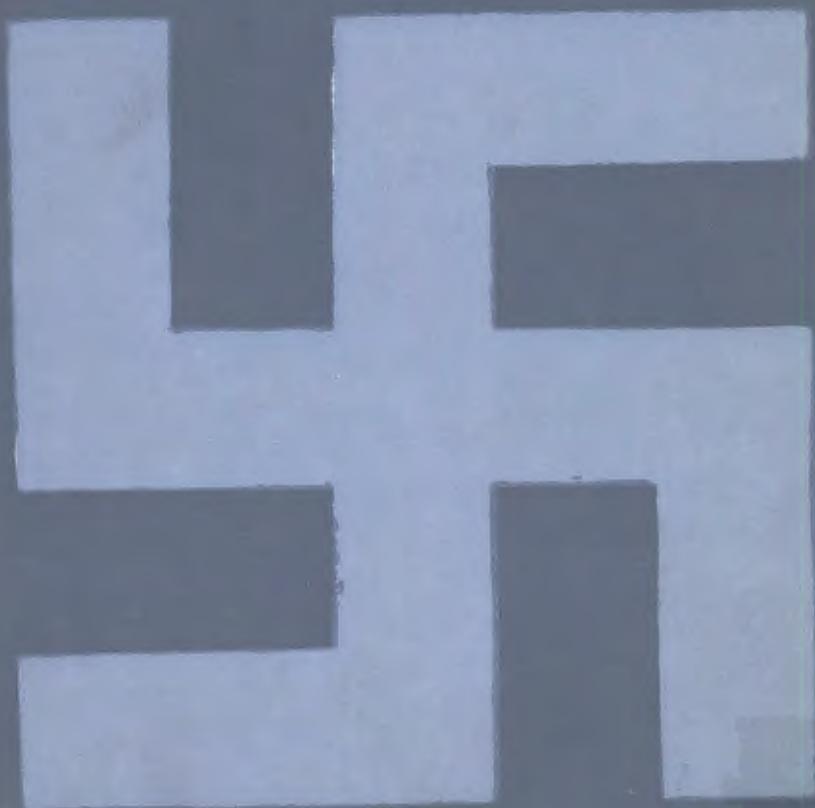

گردوه خوارشیدیا گردوه خمر

نصرت اللہ سنجور تاش

قسمتی از تألیفات مؤلف

■ نبردهای محمد

● بنیاد استراتژی در شاهنشاهی هخامنشی

■ پرچم و پیکره‌ی شیر و خوارشید

● پشتازه

■ پژوهشی در فرهنگ هخامنشی

بها : صدریال

چاپ دوم

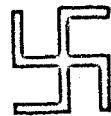

۲۹۶۴۲

گردو نه خورشید

یا

گردو نه همیر

نصرت اللہ بخوبی تماش

کنیجا پرنسپل سٹی

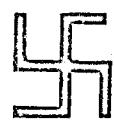

ناصرخسرو - تلفن ۳۱۲۴۲۴

** گردونه خورشید یا گردونه مهر

** بقلم : سرتیپ نصرت الله بختورتاش

۱۳۵۶ " خورشیدی " ۲۰۳۶

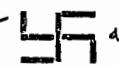

گردو نه خورشید

یا

گردو نه مهر

مقدمه

این نشانه که صلیب
« چلپا » شکسته نامیده شده
است، در حقیقت صلیب شکسته
نیست زیرا نه تنها در کیش
مسیحی بدیده احترام نگریسته
نشده است، اصولاً ابعاد چلپا
بیک اندازه نیست و تنها دو خط
آن با هم برابر است و بیشتر به
اندام انسانی می‌ماند که دستها
را گشوده باشد . در نتیجه
فاصله نقطه اتصال گردن به شانه
(الف) تاتارک (ب) و نیز فاصله
همین نقطه تا کف پا (ج)
نمیتواند برابر باشد . لیکن
فاصله های طرفین (افقی) که
نموداری از وضع قرار گرفتن
دستها میباشد برابر است .

ما به این شکل صلیب میگوئیم و اگر آن را درجهت خمیدگیهای علامت مورد پژوهش بشکنیم با این صورت در میاید که با این نشانه اختلاف فراوان دارد.

گاهی نیز بعلت آنکه هیتلر این نشانه را «» در حزب نازی بکار برده و ببروی بازویان هموندان حزب و نیز سربازان SS قرار داشت، و از آن جهت که نازیها پیکاری سخت و آشتی ناپذیر را بایهودیان آغاز کرده بودند آنرا «ضد یهود» خوانده‌اند.

باید دانست که این نام‌گذاری هم درست نیست و تنها یک اصطلاح نابجا میباشد. و از آنجا پیدا شد که: شناخت کلی این علامت با آوازه ستیزه‌وپیکار بایهودیان یکجا فراهم آمد و در نتیجه ذهن مردم این نام را ساخت و پرداخت. لیکن این نشانه، یک نشانه آربائی است. در ایران و هند پیشینه دارد و باحتمال بسیار قوی از ایران براثر ارتباط ورفت و آمدهای سیاسی، اقتصادی و تماسهای نظامی دوران باستان به یونان رفته است و سپس نازیها در دوران قدرت خود که تعصب و فلسفه برتری نژادی را میتوانند، تبلیغات و آموزش‌های خود را متوجه این امر کردند و باین علامت ارزش سمبلیک دادند.

خدایان بی شمار

برای انسان نخستین مشکل بود و شاید نمی‌توانست یا نمی‌خواست که پذیرد و باور کند، مرگ یک پدیده طبیعی و نتیجه دگرگونی دستگاه بدن و سرانجام تحول زندگی است. از این رو همواره برای مرگ چه در تزد پیران و چه در نزد

جوانان معتقد به تحول قوای بدنی و اکنشهای فیزیکی نبود، بلکه با آن حالتی مأواه الطیعه و متأفیزیکی و آسمانی میداد و همواره تیرهای پراکنده بشر در اندیشه حفظ زندگی و ادامه حیات و در نتیجه نیازهای آدمی بوده‌اند، چنانچه وسائل مردگان، خوراک و گاهی زنان آنها را بخاک می‌سپرده‌اند.

ترس از مرگ یعنی این پدیده طبیعی، ترس از عوامل طبیعت و نیز ترس از ناشناخته‌ها و ندانسته‌ها در بیشتر موارد منشاء و پایه دین شده است. بدینسان کوههای سرکش و آتشفسان، دریاهای مواج، رودهای پر طغیان و ماننده‌های آن در خورستایش شده‌اند.

با عنقاد پیشینیان نه تنها انسان دارای روح بود بلکه اشیاء و جهان خارج نیز روح داشت.

زمانی ماه که امروزه پنهان پژوهشها و کاوش‌های علمی انسان بلند پرواز گردیده است، پرسش می‌شده‌هوروزگار دیگری شاید آن هنگام که بشر بزندگی کشاورزی گرایش پیدا کرد و دریافت که خورشید سبب بارآوری زمین و پرورش گیاهان و موجب گرم کردن و نیرو بخشیدن انسان می‌شود، خورشیدستایش شده است. و افسانه‌های هربوط بخورشید با وضع شیرین و مناسبی با ترادادهای کشاورزی و دامداری درآمیخت. خورشید زمان درازی نه تنها در فراغتی آسمان حکومت می‌کرد، بلکه دلهای مردم را نیز تسخیر کرده و جذبه حیات آفرین و پرتوزدین و خیال‌پرور آن موجد آئین خورشید پرستی گردیده است.

شیفتگی انسان در زندگی بخورشید یا الهه درخشنان آسمان، بزمان مرگ نیز رسیده و بدنشانه بزرگداشت و نیایش این گوی آتشین فلك که زمانی دراز خدای بی‌رقیب آسمان بی‌پایان بوده است، انسان تنها باین اکتفا نکرده که در زندگه بودن در خانه خود را رو بخورشید بسازد و یارو بخورشید نماز بگزارد، بلکه

تمایل شدیدی نشان داده است که پس از مرگ هم ارتباط خود را با خورشید بعنوان یک سنت مذهبی حفظ کند.

گورهای بسیاری دیده شده که رو بتابش آفتاب دارد و بشکل ویژه‌ای درآمده است. یعنی گورها یا خمردهایی که مردگان را در آن می‌نهاده‌اند در دوره ماقبل تاریخ و در دوره مهرپرستی (میترائیسم) از گردش خورشید پیروی کرده و بایک محاسبه دقیق و مشاهده آگاهانه در گورستانهای خمره‌ای میتوان لحظه مرگ یازمان بخاک سپردن مردگان را بdest آورد. و این آخرین نشانه تجلیل و ستایش از خورشید یعنی خدای آسمان میباشد، خدای درخشان و آتشینی که هنوز با همان غرور و عظمت بر غبار پرستندگان خویش میتابد و مینگرد.

انکساگوراس (Anaxagoras) «دانشمند یونانی را که عقیده داشت خورشید خدا نیست بلکه کره درخشان و آتشینی است، مردم ناسزاگفتند و با او بمخالفت برخاستند و سرانجام از خانه و کاشانه و شهر خویش آواره‌اش کردند. بیشتر ستارگان، عناصر چهارگانه، چانوران، رودها، کوهها، درختها، حتی آسمان، روزگاری پرستش شده‌اند؛ زیرا عقیده مردمان یا خود خدائی تو انا بوده و یا آنکه محتوى خدایان بوده‌اند. واژه زئوس (ZEUS) که خدای یونانیان باستان است بمعنی آسمان میباشد.

طلسم و جادو و سحر، قربانیهای انسانی و حیوانی و نظر قربانیها، همه برای آن بوده است که بشر خود را از هراس نیروهای ناشناخته مأواه الطبیعه حفظ کند. آنگاه که ترس و وحشت و اضطراب شدت گرفته است، این نیروها بچهره خدایان در آمده و پرستش شده‌اند و ماحصل این پرستشها بصورت سنت‌هایی به عصر مارسیده. بنابراین سازنده دین، فطرت انسان است که در

کاوش و جستجو است و در برابر اضطراب و دلهره ، عواطف ، تنهایی و هراس ، پناهگاه مطمئن و جاودانه‌ای را می‌جوید و در این تکاپوی خستگی ناپذیر و گسترده گاه بمظاهر و نشانه‌ها که معرف و مظهر اعتقادات و باوریها و پندارهای او است دل می‌سپارد و بانیت پاک و حضور ذهن‌مراسمی را بجا می‌آورد .

پژوهشی در ره آورد کاوشگران

این علامت «» نخستین بار در حدود خوزستان یافت شده و مربوط به پنج هزار سال پیش از میلاد می‌باشد و با این ترتیب پیشینه تاریخی آن در ایران باحتمال، بسی کهنه تراز سابقه آن نزد آریائیان هند است و هر تسفیل Herzfeld آنرا «گردونه خورشید» نامیده است .

شکل ۱

پارچه دوره اشکانی که از گورهای خمره‌ای گرمی مغان بدست آمده است

در گرمی مغان آذربایجان گورهای خمره‌ای از دوره اشکانی بدست آمده است که در میان انها تکه پارچه‌ای بسیار زیبا با این نقش دیده می‌شود. همچنین این نگاره بر دهانه پاره‌ای از خمره‌های سفالین که مرده‌ها را در آن دفن می‌کرده‌اند دیده شده است. وضع این خمره‌ها نشان میدهد که آنها را به شیوه‌ای در دامنه تپه‌ها و کوهها در خاک می‌گذارده‌اند که معمولاً در دامنه تپه یا کوهستان رودخانه‌ای روان بوده و دهانه خمره‌ها رو بخورشید است. قطعه سفال خمره‌ای مربوط به دوره اشکانیان در سال ۱۳۴۴ خورشیدی در گرمی آذربایجان بدست آمده است که این نقش بر روی آن بطور برجسته وزیبا دیده می‌شود، این سفال درنهایت استحکام و زیبائی ساخته شده و در موزه ایران باستان بشماره «۳۴۰۵» ثبت است. (شکل ۲)

شکل ۲

اخیراً با اقدامات سودمندی که در جهت عمران و آبادی طاقبستان کرمانشاه بعمل آمده است در حین عملیات عمرانی به آثار باقیمانده از یک ساختمان و دو گورستان خمره‌ای برخورده‌اند. این خمره‌های کوچک و بزرگ که هریک محتوی یک جسد است بفاصلهٔ تقریباً ۵۰۰ متر از آثار تاریخی طاقبستان درجهت شمال شرقی قرار دارد و بطوریکه در شکل دیده می‌شود دهانهٔ خمره‌ها که هم‌اکنون نیز استخوان مردگان در درون آنها وجود دارد بسمت‌های مختلف می‌باشد، زیرا از گردش آفتاب پیروی کرده است.

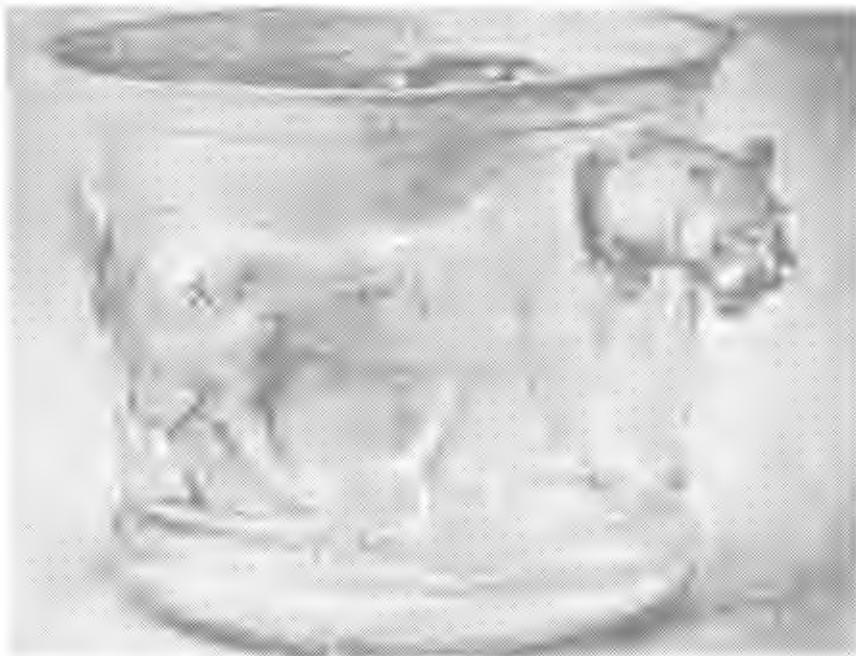

شکل ۳

گورهای خمره‌ای، از گورستان طاقبستان

کیفیت گورستان نشان میدهد که این گورستان ممتد و وسیع است و چون مرکز مهرپرستان از شمال غرب و غرب کشور ایران بوده است، بی شک این ساختمان که در آن سنگ بکار رفته و گورستان مزبور مربوط به دوره مهر پرستی میباشد.

در سال ۱۳۱۸ خورشیدی که کارهای ساختمانی کاخ شاهی کلاردشت پایان رسیده بود، معمار کاخ بر اثر دقت نظر متوجه میشود که استخر کاخ آب نگه نمیدارد و برای تعمیر و تکمیل استخر اقدام میکند. در هنگام تعمیر در کف استخر به زمین نرمی برخورد مینمایند که پس از کاوش در زیر آن سردابی نمودار میشود.

شکل ۴

شیر بر جام زر کلاردشت، نقش چلپای شکسته بر ران شیر دیده میشود

کاوشهای پرداخته در سرداراب چند جسد و گنجینه ارزنهای را ارائه میدهد. از جمله کاسه زری بدست آمده که بر آن پیکرهای شیر که خود جانور شکوهمندی نزد آریانیها میباشد و شکل آن نماد ایرانیان است دیده میشود. در شکل

زیر بر سرین «کپل» شیرها این نقش بخوبی نمودار است

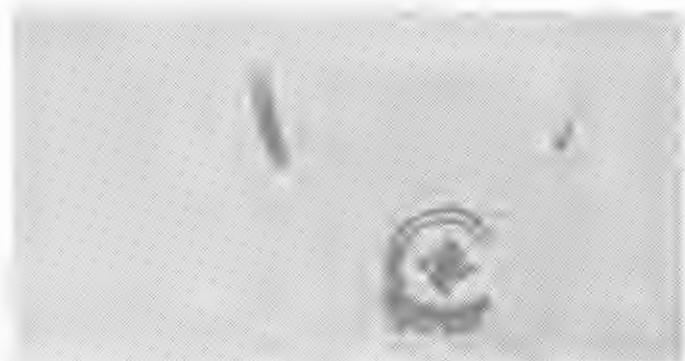

شکل ۵
جام تپه، حسنلو

کاسه زرین زیبائی در روز پنجمین به ۲۳ مرداد ماه ۱۳۳۷ خودشیدی را کاوشهای تپه حسنلو که در جنوب باخترسی در یاچه رضائیه واقع است بادست آمده که از هر نظر قابل توجه میباشد. روی این کاسه نگاره‌های زیبادی دیده میشود. یکی از این نگاره‌ها نقش شیر و شیربان است. مرد شیربان افساری بر سر شیر زده و بر پشت جانور جسوار و نیرومند زینی گذارد که با تسمه‌ها و مینه‌بند سته شده، که خود معرف چیرگی انسان بر جانوران و بهره سرداری از آنها است، و یا شاید شیر را رام کرده و بر آن سوار میشده‌اند و مانند اسب مورد استفاده بوده است. در این جام نیز بر ران شیر نقش دیده میشود.^۱

چون این کاسه با کاسه زرین کلاردشت هم زمان بوده و مربوط به سده هشتم تا دوازدهم پیش از میلاد است، این خود دلیلی است بر کهن بودن این نشانه در ایران. همچنین در شوش قطعات سفالهای بدلست آمده که دارای نقش بزرگ‌کوهی است و در درون خمیدگی شاخ بزرگ‌کوهی این نگاره دیده میشود. این سفالها از هزاره چهارم پیش از میلاد میباشد.

۱- برای آگاهی بیشتر رجوع شود به مجله وزارت امور خارجه شماره ۸ سال ۱۳۳۷ کاسه سه‌هزار ساله از زئناب، بفلم سید محمد تقی مصطفوی.

شکل ۶

نقش بز کوهی بر سفال^۲

گردن بند عقیق زیبائی با مهره های ریز و درشت مربوط به دوره اشکانی در کاوش های باستان شناسی سال ۱۳۴۵ خورشیدی در جوبن گیلان بدست آمده که بر روی مهره های این گردنبند نقش گردونه خورشید با رنگ سفید در نهایت زیبائی و استادی باشکل هندسی منظم ملاحظه می شود.

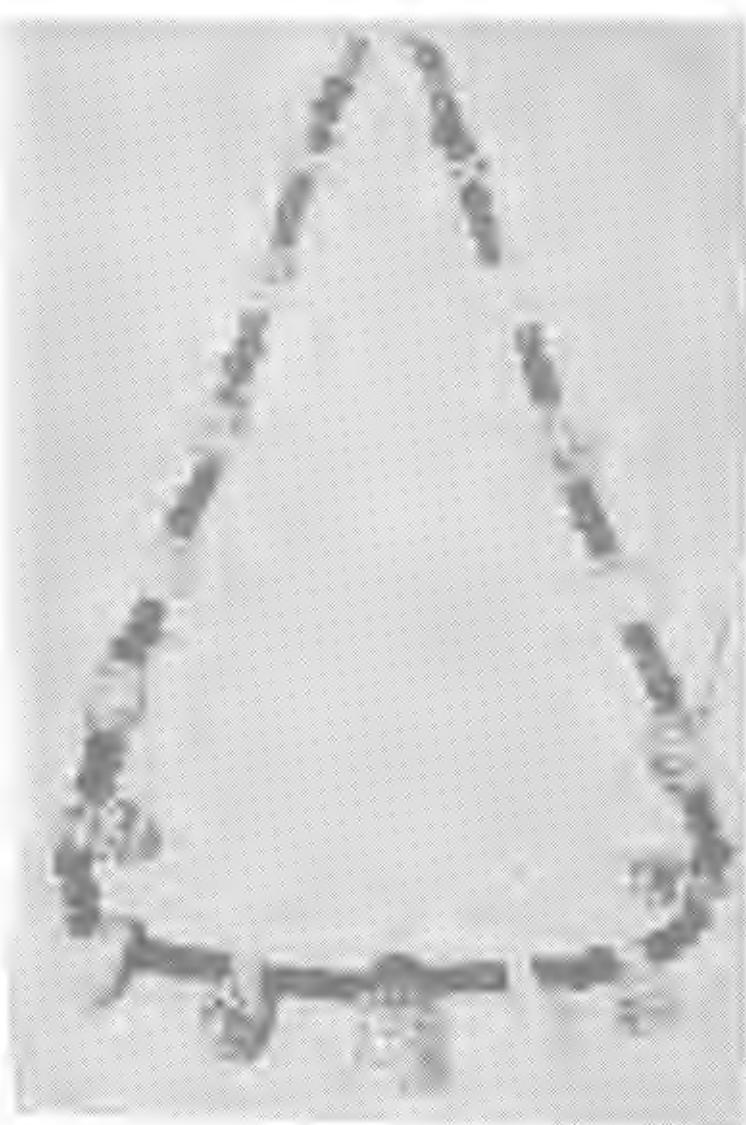
این گردنبند بشماره ۱۹۳۹۴ در دفتر موزه ایران باستان ثبت است.

شکل ۷

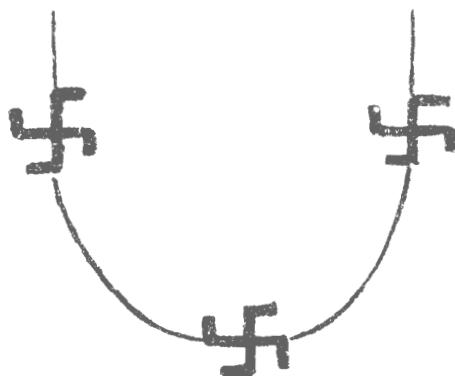
بخشی از گردنبند اشکانی

۲- عکس از مقاله نقش بز کوهی بر سفالهای پیش از تاریخ، غلام رضا مصومی

شکل ۷
گردنبند اشکانی

آقای شهید زاده ریاست موزه ایران باستان^۳ در کاوش‌های رودبار گیلان گردن بند زرینی یافته‌اند که سه نقش بر جسته گردوبه خورشید از زر با فوائل منظم و دقیق در آن بکار رفته است. این گردنبند بسیار زیبا و ارزشمند دیدنی است. از ایشان خواهش کردم که عکسی از آن بمن بدهند. چون خود در باره این کاوش‌ها کتابی در دست تهیه‌دارند از آنجام این تقدصاً پوزش خواستند، ولی چون آنرا مشاهده کرده‌ام طرح تقریبی آنرا تهیه و در اینجا می‌آورم.

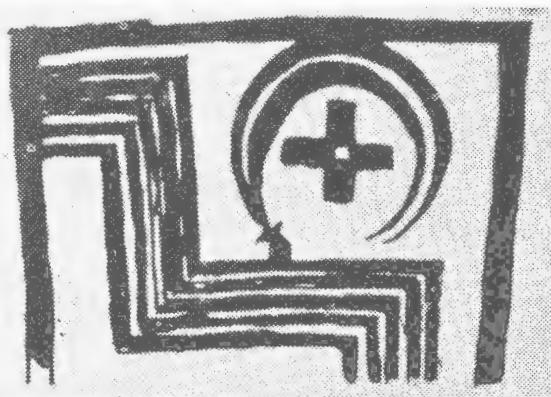
شکل ۸

طرح گردنبند یافت شده در رودبار گیلان

 گردوبه خورشید لغست پایین‌شکل بسده و کم کم

خطوط منحنی حذف شده، گاه بصورت «—» و گاه با خطوط شکسته

ولی بازوایی قائم «**✚**» ترسیم شده و شکل هندسی و ترکیب کامل یافته است اقوام باستانی بسیاری از جانوران را می‌پرستیدند و از اینجا تو تمیسм **Totemisme** بوجود آمده است. یکی از این حیوانات بز کوهی است که مظهر سود بخش و سود رسان طبیعت: یعنی خورشید بوده است. این نقش بر ظروف بازمانده از سده‌های پیش از میلاد دیده شده و مهمتر از همه رابطه‌ای است که مردم باستانی میان هلال ماه و خورشید و شاخ بز کوهی قائل بوده‌اند. در بسیاری از سفالها در میان انحنای شاخ این جانور و نیز برپشت آن نشانه **✚** دیده می‌شود.^۴

شکل ۹

مثلث بر لیوان سفالین مربوط به ۳۱۰۰ سال پیش از میلاد که در سیلک کاشان بدست آمده است نقش **✚** در زیر انحنای شاخ گوزن وجود دارد.^۵

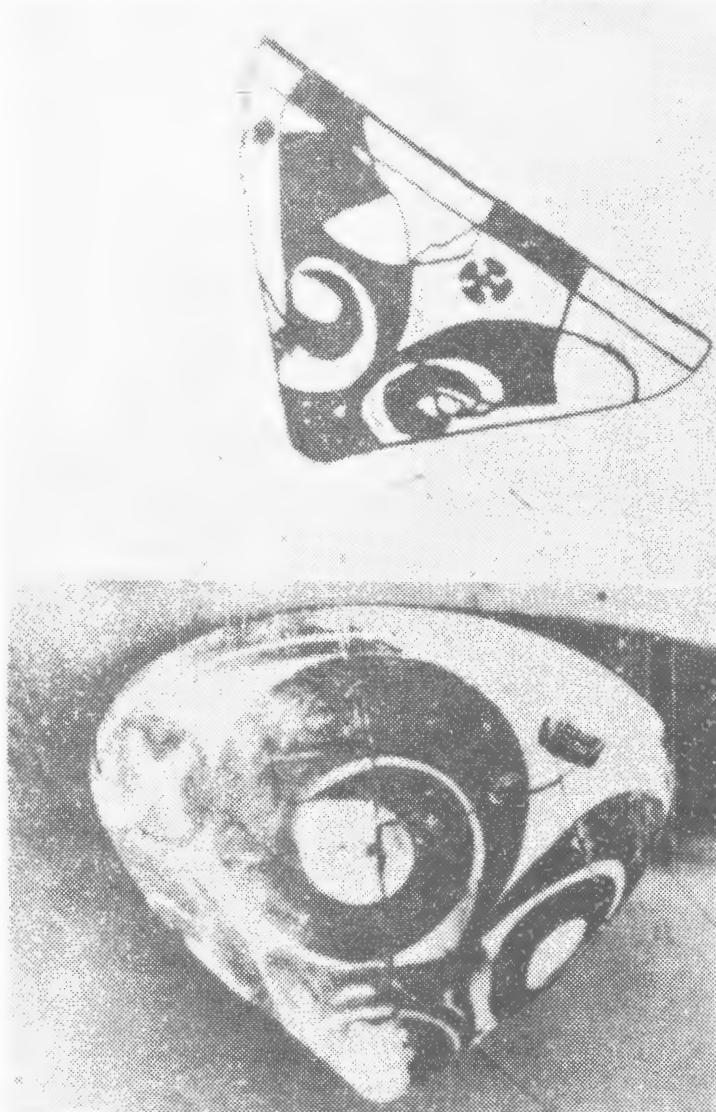
۴ و ۵ - عکس از مقاله، غلامرضا معصومی

شکل ۱۰
لیوان سفالین

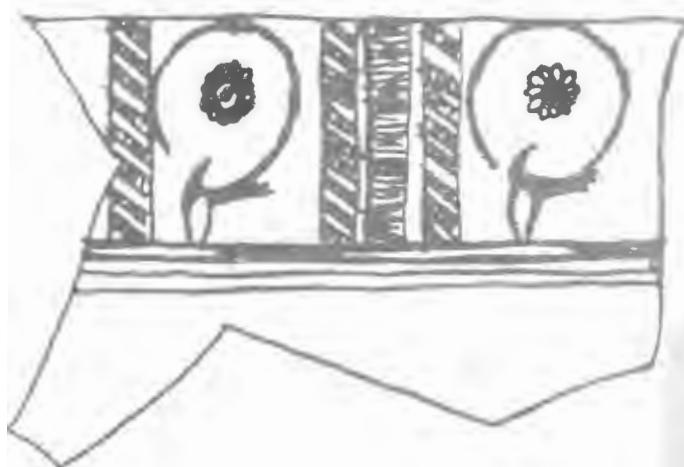
همچنین در شکل ۱۱ بر کاسه‌های سفالینی که در تل باکون تخت جمشید بدست آمده و مربوط به هزاره چهارم پیش از میلاد است نقش «+» چهره‌های گوناگون دیده میشود:^۶

۶- عکس از مقاله، غلامرضا معصومی

شکل ۱۱

بر ظرف سفالی پایه داری که در پهنه حصار دامغان مربوط به ۳۵۰۰ سال پیش از میلاد در کاوشهای سال ۱۳۱۰ خورشیدی یافت شده است، نقش بزرگوهی با نشانه‌ای شبیه بستاره یا خورشید، در میان خمیدگی شاخ آن دیده می‌شود.^۷

شکل ۱۲
ظروف سفالین از دامغان

^۷- برای آگاهی بیشتر رجوع شود به بررسیهای تاریخی شماره ۳ سال ۱۳۴۹، مقاله نقش بزرگوهی بر روی سفالهای پیش از تاریخ ایران، مقاله آقای غلامرضا معصومی.

نگاهی به هند

بودا پیغمبر بزرگ هندوانکه در تجزیه و تحلیل درون انسان کوششها نموده است عقیده دارد که زندگی جهان با همه زیبائی و شیرینی برپایه وأساس «درد» پی ریزی شده است و برای مبارزه با درد باستی «خواهشها» را ریشه کن کرد، درواقع راه سبیز وایستادگی در برابر درد پیکار با خواهشها است. منشأ خواستها و خواهشها دل است. و این همان چیزی است که عرفای ما غلبه بر (نفس اماره) یا غلبه بر (نفس) گفته اند.

بودا آئین خود را بر شالوده چهار حقیقت عربیان بنا نهاده و این چهار اصل عبارتند از :

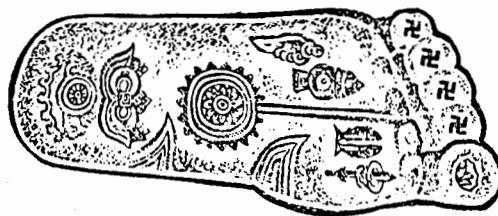
Dukha	درد
Samudaya	شهوت
Narga	خاموش کردن آتش شهوت
Marga	راه اصلاح

بودا هر کس را مسئول کامرانی یا ناکامی ، خوشبختی یا بدبختی های خود می شناسد و منشا بدیها را ندادانی میداند و میگوید بر اثر ندادانی است که انسان به راه بد میرود و بدنبال دل سرکش میدود. وی درون تابناک و پاکیزه را بزرگترین پناهگاه اشخاص میشمارد واز این رو به تهذیب نفس مپردازد. در آئین بودائی بی ثباتی دنیا را در برابر گرفته است و هیچ چیز ثباتی ندارد، اعم از جسم، احساس، ادراف، همه چیز گردان، متغیر و شعله ور است.^۸

در این شعله فروزان و در این بیقراری و درد ، مبارزه با شهوت و

— هرآکلیت داشمند یونانی (اوآخر سده ششم پیش از میلاد) بی ثباتی را اصل میدانست از این رو اورا گریان یا بدبین گفته اند.

ایستادگی دربرابر خواسته‌هاراء فرار از درد و سوختن و به آرامش رسیدن است.^۹
 در کتاب «مذاهب بزرگ جهان» تصویری است از کف پای بودا و بر آن
 نقوشی است که معرف عقاید و آئین و سمبولهای او است، از جمله برچهار انگشت
 پای وی علامت با ابعاد برابر دیده می‌شود

شکل ۱۳
نقش پای بودا

طرف توجه قرار دادن چهار انگشت پا آیا نموداری از حقایق چهار گانه
 بودا نیست؟ افزون بر این، نگاره با ابعاد مساوی بر چهار انگشت پا بشکل
 پروانه نشانه‌ای از متغیر بودن جهان نمی‌باشد و اینها خود معرف چهار حقیقت
 بودا که گرداننده زندگی انسان و نظام جهان هستند، نیست؟
 به حال این نشانه در کشور ایران و هند مردم توجه بود، زیرا مردم هر دو
 سرزمین آریائی هستند و فلسفه بودا «بودیسم» راه آریائی نیز خوانده شده است.

۹- برای آکاهی بیشتر به فلسفه هندو همچنین به کتاب فلسفه شرق تالیف مهرداد مهرین
 مراجعه شود.

در ایران حقایق چهارگانه بودا (درد ، شهوت ، خاموش کردن آتش شهوت ، راه اصلاح) چندان مانند هند موردنظر نبوده و مدتی پیش از ظهور زردشت قبائل آریائی ، آخشیح های چهارگانه (باد ، خاک ، آب ، آتش) را گرامی و مقدس می شمرده اند و آنرا بوجود آورته عالم و گرداننده نظام هستی میدانسته اند . بنابراین کیفیت این علامت وضع دیگری پیدا میکند .^۱

پژوهشی در یونان

سابقه های مدون نشان میدهد که یونانیان در سده های ششم و پنجم پیش از میلاد ، زمانی رطوبت را مادة المواد و عنصر اصلی حیات و مایه حقیقی جانداران دانسته اند^{۱۱} زمانی دیگر ، هوا را عنصر اولیه شمرده و انبساط و انقباض آن را پدید آورنده عناصر دیگر میدانستند.^{۱۲}

آتش نیز زمانی مایه حیات بوده و مرکز و محور عالم را یک کانون آتش پنداشته اند که زمین و خورشید و ماه و سیارات بدور آن میچرخدن.^{۱۳} همچنین در عصری عالم را ترکیبی از عناصر چهارگانه (آب و باد و خاک و آتش) ذکر کرده اند.^{۱۴} با بیان این مطالب باید دانست که این علامت در یونان باستان نیز سابقه دارد . بر بدنه کوزه منقوشی مربوط به تقریباً ۷۰۰ سال پیش از میلاد کار شهرت که اکنون در موزه آتن نگهداری میشود ، در کنار نقش

۱۰- ایرو باد و مه و خورشید و فلک در کارند ناتوانی بکف آری و به غفلت نخوری

۱۱- طالس میلتی .

۱۲- انکسیماوس .

۱۳- فیثاغورسیان .

۱۴- امپدوکل

حیوانات و انسان‌نگاره‌های چندی از این نشانه وجود دارد.^{۱۵}

شکل ۱۴

کوزه یونانی با نقش ۵

«یک ظرف بتوک دراز مفرغی کارلستان در پرستشگاه اله (مرا) در جزیره ساموس پیدا شده و یک آویز بر نزی لرستان در جزیره (کرت) کشف گردیده است و هر دو شیئی از قرون هشتم یا هفتم پیش از میلاد بوده و نشان میدهد که از قلب کشور ایران نیز مال التجاره‌هایی به یونان برده میشد. این دو شیئی مفرغی که در یونان پیدا شده است حکایت از این میکند که دو راه تجاری شمال و مغرب

۱۵- ہروفسور کیرشن، هنر ایران در عصر ماد و هخامنشی، ترجمه عیسیٰ بهنام، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۴۶ صفحه ۳۳۲.

بجهان یونان باز بوده که از آنجا محصولات ایرانی و اورارتونی به یونان میرفته است.

ما ادعا نمیکنیم که نقوش سفال پیش از تاریخ ایران مثلا سفال سیلک سهم مهمی در تشکیل هنر سفال سازی یونان داشته است. ولی یادآور میشویم که بسیاری از موضوع هایی که روی سفال ایران و یونان نقش شده‌اند بهم شباهت نزدیک دارند. اگر این شباهت فقط در چند موضوع بخصوص واستثنائی وجود داشت آنها اطمینان بخش نمی‌بود ولی تعداد سفال این دو ناحیه که بهم شباهت دارد بسیار زیاد است و توجه مارابسوی موضوع بسیار جالبی معطوف میدارد. از اواسط قرن هشتم پیش از میلاد نقوش هندسی خشک یونانی تدریجی راه نفوذ را برای موضوعهای جدیدتری باز مینماید.^{۱۶}

چون هنر ایران و یونان متقابلا در یکدیگر تأثیر گذارده‌اند و بنا به نوشه گیرشمن هنر ایران بخصوص نواحی سیلک لرستان تأثیر زیادی در هنر یونان بخشیده است و سابقه این نقش در ایران قدیمی‌تر از سال ۵۰۰ پیش از میلاد است. باحتمال قوی این علامت از ایران به یونان رفته و ارزش نشانه‌ای (سمبولیک) پیدا کرده است.

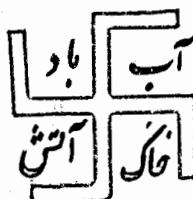
با نگرش به این سابقه و طرز تفکر اندیشمندان یونانی و همچنین تبادل فرهنگی و ارتباطات نظامی و سیاسی که در عصر دولت هخامنشی میان ایران و یونان ومصر جریان داشته است^{۱۷} و بنا به ستی که از روزگاران دور نسبت

۱۶- پروفسور گیرشمن، هنر ایران در دوران ماد و هخامنشی، صفحه ۳۲۲.

۱۷- برای آکاهی بیشتر رجوع شود به کتاب بنیاد استراتژی در شاهنشاهی هخامنشی تالیف نگارنده.

به عناصر چهارگانه که بسازنده و پردازنده و گرداننده عالم هستی هستند احترام و تقدیس مرعی شده است، و با اعتقاد باینکه از ترکیب و نزدیکی این عوامل به نسبت معین هستی و موجودیت شکل گرفته است، باید پنداشت این علامت هر شاخه یا هر خانه اش که به پروانه های آسیای آبی و بادی بی شباهت نیست، جای یکی از عناصر، یا مظہر یکی از عناصر بوده است که بروی هم با گردش و چرخش خود نظام طبیعت و ذات آفرینش را حفظ میکنند و حرکت و تغییر و یا حیات و ممات بوجود می آورند، و رفته رفته این یکره بصورت «سمبل» درآمده و بادیدن آن بر اثر تداعی معانی عناصر چهارگانه مقدس در ذهن جای گزین می شده و احترامات مذهبی مقرر بعمل می آمده است.

ترکیب عناصر چهارگانه
چرخ آفرینش را می چرخاند
و نظام هستی دوام می یابد

شکل ۱۵

اوستا چه میگوید

در پیش گفتیم که شمال و شمال غربی ایران مرکز مهرپرستان بوده است. پلوتارک میگوید: (هرمز در عالم معنوی به نورشیه است و اهریمن بتاریکی و میان این دو مهر قرار دارد).^{۱۸} مهر در آئین های کهن واسطه ای است میان پروردگارو آفریدگان . میثرا «Mitra» یا «Mithra» و یا بزبان پهلوی «میثرا» و بزبان فارسی «مهر»، معنی وظیفه و تکلیف دینی هم آمده است .

۱۸- برای آکاهی بیشتر به اوستا ، یشت ها ، گزارش ابور داود ، صفحه ۴۰ مراجعه شود

در فرگرد چهارم «وندیداد» که بخشی از کتاب اوستا است در آنجا که از معاهده و پیمان و عقد قراردادها بحث و گفته‌گو میکند، واژه «میتر» بمعنى عهد و پیمان آمده است.

«میتر» در هندوستان مانند «میتر» در اوستا، پاسبان راستی و پیمان است و از آینجا روشن میشود که مهر نزد هر دو گروه آریائی «ایرانیان و هندیان» مقدس و در خورستایش و بزرگداشت بوده است.

برسنگ نبشه اردشیر دوم هخامنشی در خرابه‌های شوش چنین نگاشته شده است: «این ایوان را داریو شازنیا کان من بنانمود، سپس در زمان اردشیر پدر بزرگ من در آتش بسوخت. من بخواست اهورا مزدا و آناهیتا و میتر دوباره این ایوان را ساختم. بشود که اهورا مزدا، آناهیتا و میتر، مرا از همه دشمنان حفظ کنند و آنچه من ساخته‌ام خراب نسازند و آسیب نرسانند» همچنین در سنگ نبشته اردشیر سوم در تخت جمشید آمده است که: «اهورا مزدا و بع میتر مرآ و این مملکت را و آنچه را که بتوسط من ساخته شده است باید نگهداری کنند»

یشت دهم در اوستابنام (مهریشت) درستایش و بزرگداشت مهر است. در آئین مزدیسنا مهر فرشته پیمان، فرشته نگاهبان راستی و دلیری و فرشته فروغ و روشنایی و جنگ میباشد. این فرشته بزرگ و ارجمند که نگاهبان پیمان‌ها و کیفر دهنده پیمان-شکنان است از فراز کوه «هرا» کشورهای آریائی را زیرنظر دارد.

کرده ۴ مهر یشت میگوید: «مهر را میستائیم که دارای دشتهای پهن است. از کلام راستین آگاه است. نخستین ایزد مینوی که پیش از خورشید فنا ناپذیر تیزاسب در بالای کوه هر ابر آید

واز آنجا آن مهر بسیار تو انا تمام منزلگاهان آریائی را مینگرد «.» مهر به کشور پاکان و راستان فروغ میبخشد و از پیمان‌شکن و کشور دشمن فروپیروزی را باز میستاند. تو انا و آگاه و نیروی بینائیش زیاد است .^{۱۹}

در داستانهای دینی آمده است که مهر با جنگ‌افزارهای بایسته مانند کمان، تیر، نیزه، تبرزین، گرز، خنجر به گردونه زرین که دارای چرخهای بلند و درخشان است نشسته و بچالاکی گرد جهان میچرخد.

فرشته پیروزی «بهرام» و فرشته فرمانبرداری «سروش»، فرشته دادگری، «رشن»، فرشته درستی «ارتاد»، فرشته نیکبختی و فراوانی «پارنده» و فرشته تو انگری «ارت» در پیرامون مهر میتازند و باین ترتیب فرشته مهر از راستی و دلیری پشتیبانی میکند و دروغ و پیمان‌شکنی را پریشان میسازد و به جنگجویان دلیری و نیرو میبخشد. مهر با خورشید یا هور جدائی دارد، چنانکه در بخشهای اوستا این دگرگونی بروشنی دیده میشود و در اوستا یشت دیگری بنام خورشید یشت وجود دارد. مهر که مورد توجه شاهان و لشگریان ایران زمین بود در کشورها و سرزمین‌های دیگری که زیر فرمان ایرانیان درآمد شهرت یافت و رفته‌رفته با الله محلی خورشید درآمیخت و یکی شد. لیکن بن وریشه آریائی خود را حفظ کرد. عقاید مهر پرستی (میترائیسم) از ایران بهین‌النهرین و آسیای کوچک و در تماسها و ارتباطات سیاسی و اجتماعی به یونان و رم رفت و در عیسویت تفوذ کرد. در سرزمینهای اروپا مهر پرستی نخست در میان ارتشیان یونان و رم رواج گرفت، زیرا اینان نخستین گروههای بودند که در نبردهای ایران و یونان در کرانه‌های اژه با سریازان هخامنشی رو برو شدند و با ویژگیهای این فرشته و

سرانجام «میترا ایسم» آشنایی پیدا کردند. بسیاری از سرداران و امپراتوران رم پرستشگاههای بزرگی برای مهر ساختند و زیر تأثیر و نفوذ فلسفه مهری با کیش عیسی به مبارزه برخاستند و اگر این پیکارهای عقیدتی ادامه یافته بود جهان کیش و راه مهری پذیرفته بود. با آنکه شکست‌ها بمذهب مهر وارد شد و مهر پرستان بخاک و خون غلتیدند و بنناچار معابد خود را به زیر زمین انتقال دادند، باز هم

بسیاری از سنت‌ها و آداب خود را در مسیحیت وارد کردند.^{۲۰}

مهر در آئین زردشت یکی از فرستگان و آفریده اهورامزدا بشمار آمد و این مفهوم را کرده ۱۳ مهر یشت به خوبی میرساند.

با آنکه اهورامزدا در کرده^{۲۱} ۱۱ مهر یشت به زردشت میگوید: «من مهر دارندۀ دشتهای فراخ را همانند خویش درخور پرستش و ستایش آفریده‌ام»

معهذا مهر دستهارا بسوی اهورامزدا بلند نموده و این چنین گله میکند:^{۲۲}
 «من پشتیبان همه آفریدگانم ای خوب‌کنش، من پاسبان همه آفریدگانم
 ای خوب‌کنش، لیکن مردمان در ستایش از من در نماز نام نمی‌برند آنگونه
 که دیگر ایزدان را نام می‌برند و می‌ستایند.»

گردونه مهر

در برگهای پیش باستناد کرده^{۲۳} ۴ مهر یشت گفتیم که مهر بر گردونه زیبا

۲۰—برای آگاهی بیشتر به جزوه دین مهری، دکتر ناصرالدین شاه حسینی، چاپ ۱۳۴۸ مراجعت شود.

۲۱—کرده ۱۳ بند ۵۳ مهر یشت.

۲۲—کرده ۱۳ بند ۵۴ مهر یشت.

و پر تحرکی سوار است و همه گونه افزارهای جنگی در گردونه دارد و فرشتگانی او را در گردانگرد جهان همراهی میکنند.

گردونه اش سبک بال، تندر و مینوی و جاودانه و جهان پیما است.

«مهر رامیستائم که دارای دشتهای پهن است، که از کلام راستین آگاه است، زبان آوری که دارای هزار گوش است. کسی که با گردونه چرخ بلند بطرز مینوی ساخته شده از کشور «ارزهی» بسوی کشور «خونیرس» می‌شتابد. از نیروی زمان واژ فرمزا آفریده واژ پیروزی اهورا داده برخوردار است.^{۲۳} »
 « گردونه اش را ارت نیک پایه میگرداند. دین مزاد راه را برای او آماده ساخت تاکه او بتواند راه را خوب پیمود.^{۲۴} »

مهر دارنده دشتهای فراخ از گرزمان «عرش» درخشان روان گردد، کسی که گرداننده گردونه ای است زیبا و یکسان و برآزنده با زینتهای گوناگون آراسته و زرین.^{۲۵} گردونه مهر را زیباترین و درستکارترین مخلوق میگرداند و این گردونه را خرد مقدس آفریدگار ساخته و از زینت ستارگان آراسته شده است.^{۲۶}

باین ترتیب و با آنچه از مقایسه خورشید یشت و مهر یشت برمی‌آید و توجه باینکه خورشید در روایات دینی گردونه‌ای نداشته و گردونه خاص مهر بوده است؛ و با توجه به اینکه مهر پرستی از آئین‌های بزرگ جهان بوده و بیاد آور عهد آریائی‌هایی کهنه میباشد که رفته رفته با اصول آئین زردشت و

.۲۳- گرده ۱۷ بند ۶۷

.۲۴- گرده ۱۷ بند ۶۸

.۲۵- گرده ۳۱ بند ۱۲۴ مهر یشت.

.۲۶- اقتباس از گرده ۳۴

فلسفه مزداییسم در آن اصلاحاتی بعمل آمده است، آیا بهتر نیست که این نشانه را «» گردونه مهر بلند پایه بدانیم، نه گردونه خورشید؟ زردشت برای گسترش مزداپرستی از اهمیت ایزدان کاست و مهر را که پایه خدایی یافته بود یکی از ایزدان آئین خود بشمار آورد.

با نگرش باینکه نشانه به شاهین و فروهر هم بسیار نزدیک است، میتوان پنداشت در زمانی که از اهمیت مهر کاسته شد، نشانه مقدس میترا ایسم رفته رفته به شاهین مبدل شده و شاهین و نگاره فروهر تمام جاذبه معنوی و روحانی این نشانه را گرفته و مظهر فروشکوه مینوی گردیده است.

تفوّذ در اسلام

پس از ظهور کیش اسلام گرایش ایرانیان به آئین نوین، بسیاری از عقاید، ترادادها و هنرها از فرهنگ نیرومند و غنی ایرانی به کشورهای اسلامی راه یافت و در آئین اسلام تاثیر گذاشت.

تازیان شیوه حکمرانی و ترکیب سازمان ادارات دولتی را از ایرانیان گرفتند و تا ۱۸۰ سال پس از ظهور اسلام ادارات دولت اسلامی برشالده دیوان‌های عصر ساسانی پی ریزی شده بود و سکه‌های ساسانیان رواج داشت، مدت‌ها وزیران ایرانی حکومت میکردند و دانشمندان ایرانی فقه و اصول و دستور زبان عربی مینوشتند و بتدریس اشتغال داشتند.

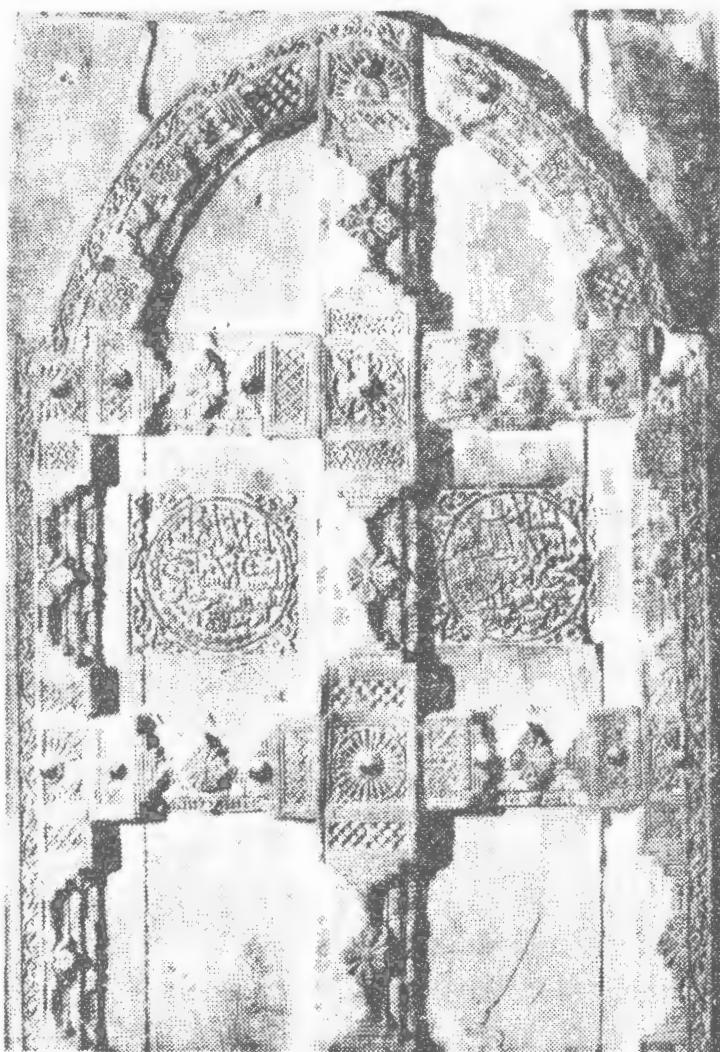
سنت احترام به آب و روشنایی از جمله سنت‌هایی است که میتوان گفت از ایران وارد سنت کشورهای اسلامی شده است. سوگند‌هایی مانند: «باین سوی تجلی»، اشاره به روشنایی چراغ و یا «قسم به اجاق گرم مرتضی علی»،

افروختن چراغ و شمع در گذرگاهها و اماکن و گور بزرگان ، دنباله همان تقدیس آب و آتش میباشد. از جمله علامت که چهره مذهبی و مقدس نیز داشته از میان نرفته و همچنان با نفوذ گذشته خود در دوره اسلامی باقیمانده و گاهی نیز برای بقاء و دوام آن، ایرانیان فکور و خوش ذوق آنرا با نام بزرگان دین نو در آمیخته و به حفظ و نگاهبانی آن کوشیده اند. نمونه هایی از این نشانه در آثار بازمانده از دوره های اسلامی فراوان است و ما چند مورد آن را در زیر بیان میکنیم .

۱ - در بخش اسلامی موزه ایران باستان در چوبی کنده کاری شده ای با مضمای «مرجان بن عبدالله» وجود دارد که در سال ۷۵۴ هجری ساخته شده و ورودی آن علامت بصورت برجسته در بالای دایره سمت راست و علامت + در بالای دایره سمت چپ در کنده شده است. این در، در مازندران بدست آمده و بشماره ۳۳۰۷ در دفتر موزه ایران باستان به ثبت رسیده است.

۲ - بشقاب لعابداری مربوط به سده چهارم هجری در شهر ری بدست آمده است که بر روی آن پیکرۀ شیری نقش شده که دم پشم آلود و دست راست خود را بلند کرده است و بر بالای نقش شیر نزدیک سر جانور ، نگاره ای دیده میشود که هم شبیه ستاره است و هم شبیه نشانه مورد بحث که کمی در هم فشرده و شاخه های آن بداخل پیچانده شده است.

با توجه باینکه آثار باقی مانده از این نقش را در گذشته بر روی بدن شیر که جانوری دلیر و پر جست و خیز و چابک است ، نقش نموده اند، نگارنده میپندارد که این شکل معرف و نماینده گردونه خورشید میباشد که بتدربیج وضعی را که در شکل دیده میشود یافته است و این شکل چون در شمار نخستین تصویرهایی است که شیر را با چنین نشانه ای نشان میدهد میتوان آنرا ستاره یا خورشید هم دانست ه

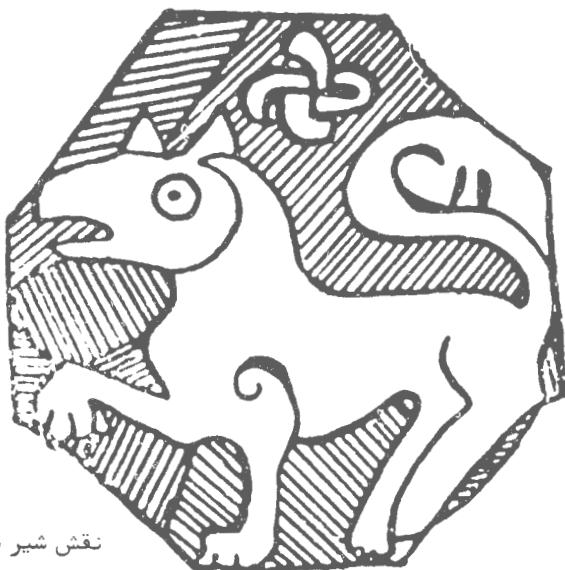

شکل ۱۶

در بانشانه، از دورهٔ اسلامی

یکی از دایره‌های در «شکل ۱۶» که نشانه‌ها در آن دیده می‌شود

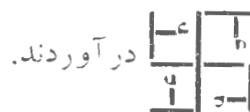
شکل ۱۷

نقش شیر بر بشقاب، ری، سده، چهارم

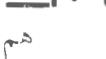
اگر از رابطه نجومی که ستاره شناسان قدیم، بخصوص در این دوره میان منطقه البروج و هفت ستاره که خورشید را هم جزو آن میدانستند، و از آنجمله برج اسد را خانه خورشید میانگاشتند، صرف نظر کنیم، میتوان گفت: این نشانه آریائی کم کم از روی ران شیر به بالای سرشیر انتقال پیدا کرده و رفته رفته مانند تصویر ۱۷، شاخه‌های آن فشرده شده، شکل ستاره گرفته و بمرور زمان بصورت خورشید درآمده است و مبنای سابقه شیر و خورشید «علامت دولت شاهنشاهی ایران» گردیده و ارزش و نشانه‌ی (سمبولیک) یافته است. ۲۷

۲۷- برای آگاهی بیشتر به کتاب پرچم و پرکره، شیر و خورشید، چا. دوم، ۱۳۴۸، تهران، تالیف نگارنده مراجعه شود.

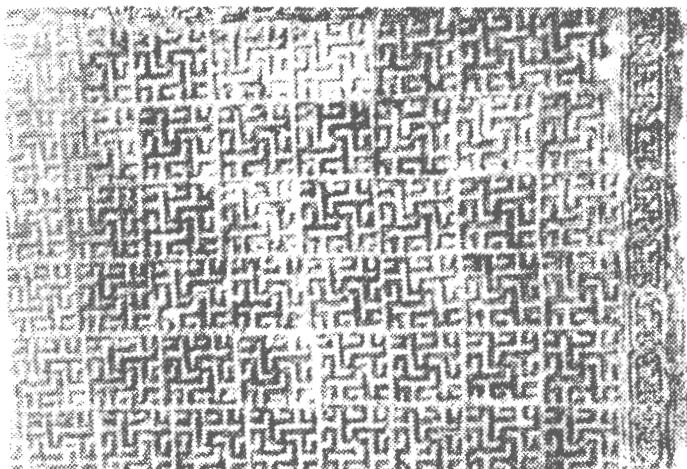
۳- رفته رفته این نشانه که خود معرف و نمودار یک رشته سنت و عقاید آریائی بود در اسلام نفوذ یافت و با اعتقادات ایرانیان مسلمان بخصوص آن قسمت از اعتقادات که نسبت بخاندان پیامبر «ص» بویژه حضرت امیر المؤمنین علی «ع» بود در آمیخت و معمماران و هنرمندان و کاشیکاران ایرانی، این نقش‌ها را بر درها و بر کاشیکاریهای مساجد رسم نمودند، لیکن آنرا به این صورت

در آوردند.

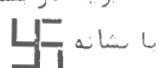
هم اکنون این نقش را بگوئه‌ای دیگر بر کاشیکاری سر در شرقی

بیزید در بسطام میتوان مشاهده کرد.

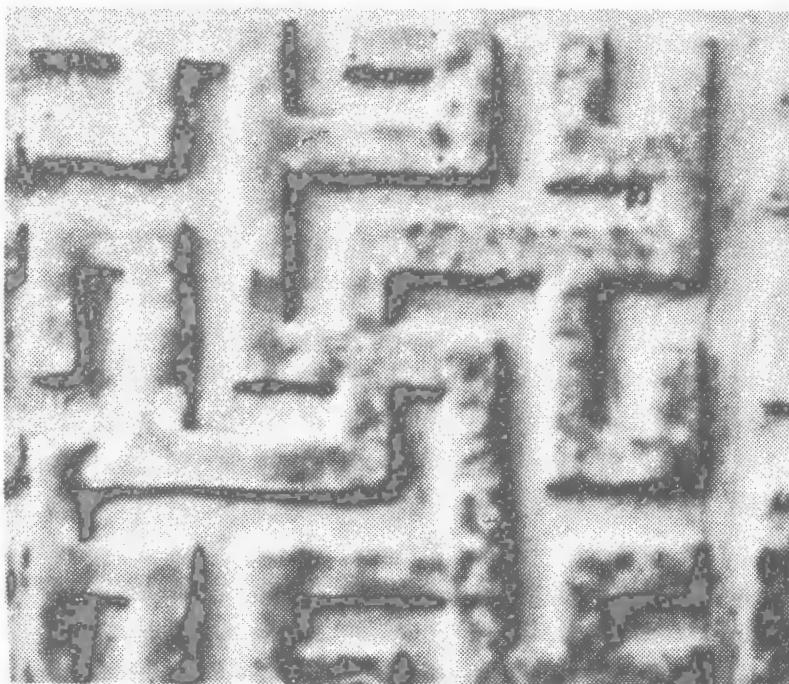
شكل ۲۸

کاسکاری سر در ورودی
معهد سازید در بسطام

۲۸- عکس از کتاب معماری اسلامی در دوره ایلخانان، نوشته دونالد ولبر؛ ترجمه دکتر عبدالله مریار، تهران ۱۳۴۶، بنگاه ترجمه و نشر کتاب، عکس صفحه بعد از بخش فرهنگی و رار دریار ساهنشاهی

یکی از نقوش کاشیکاری
بقعه بازیزد در بسطام
که بزرگتر سوده شده است

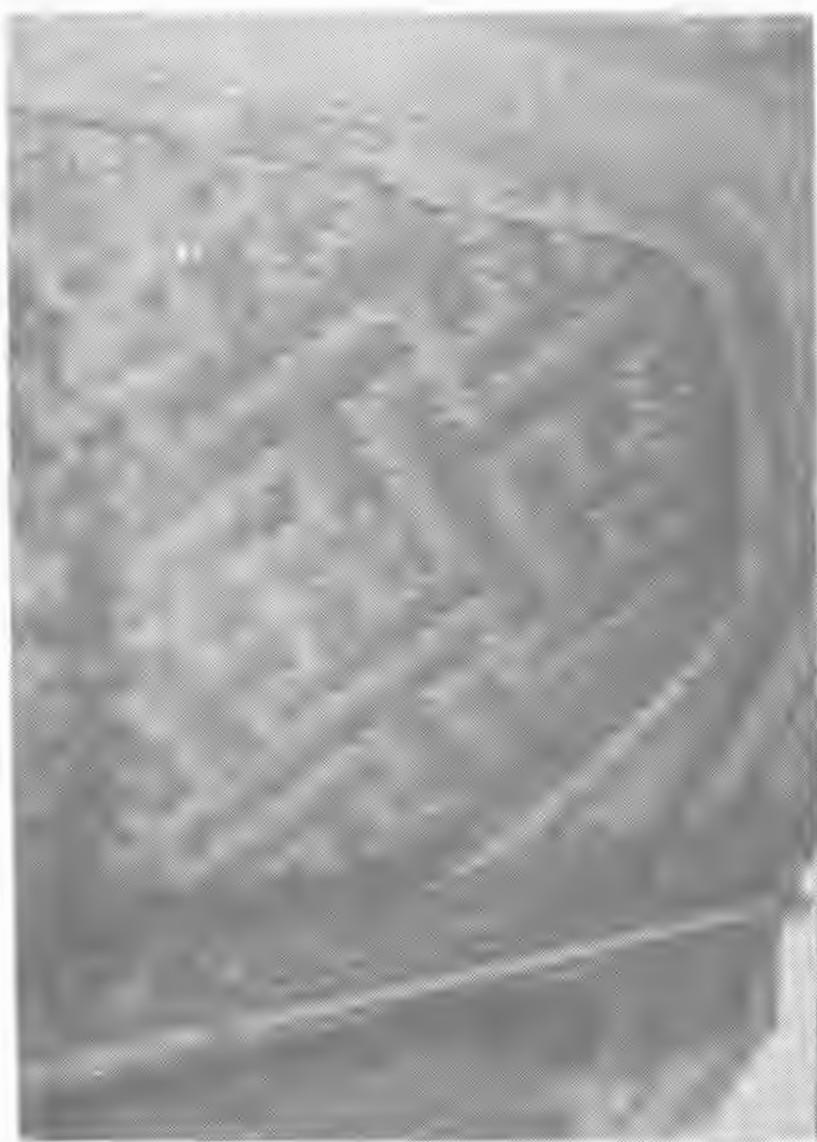
نمونه‌ای از کاشیکاری بقعه بازیزد در بسطام

۴- من شنیده بودم گنبد علویان در همدان نیز دارای این نشانه میباشد، در مسیری که در فروردین میان ۱۳۵۱ دست داد به محل گنبد علویان که در حال حاضر در استان علوی همدان در خیابان باباطاهر است رفتم. گنبد این بنای در زیر زمین آن مقبره سید محمد نوربخش معروف به علوی (از اهالی خراسان و یکی از بزرگان شیعه) قرار دارد، فرو ریخته است و بر روی آن شمر و آنی زده است.

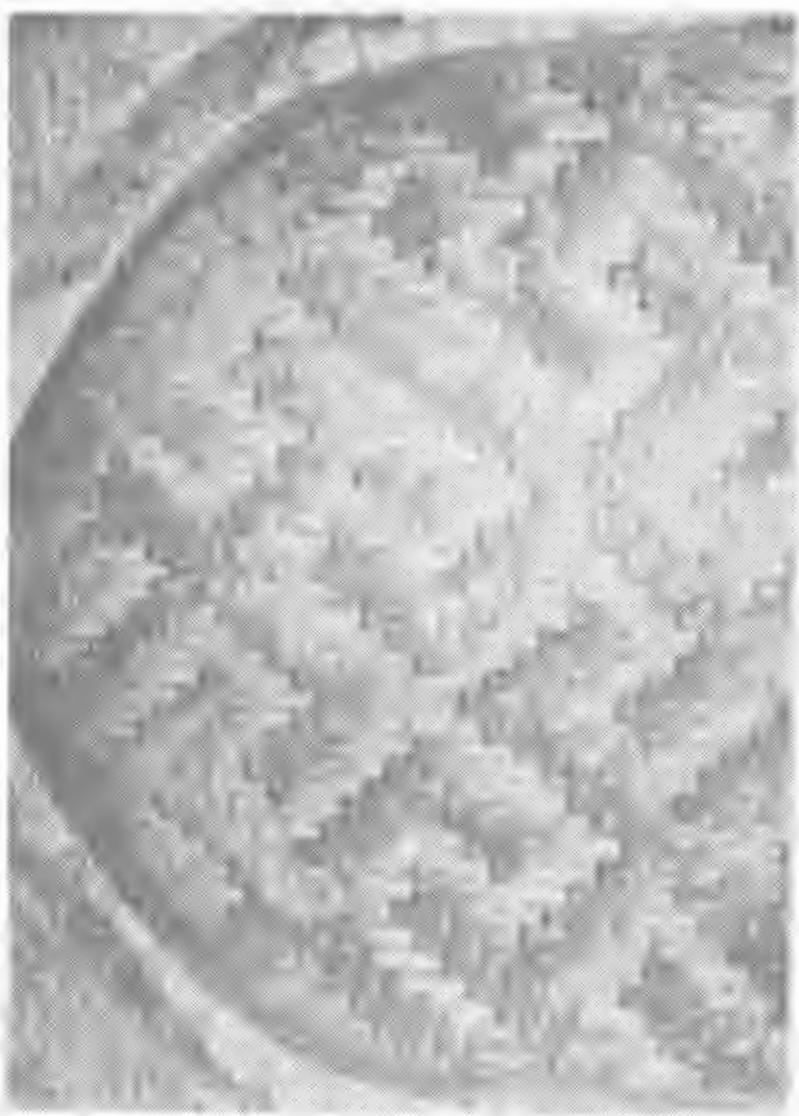
بنای آجر ساخته شده و از کف زمین بلندتر و همانند بسیاری از بنای تاریخی قسمتهایی از آن ویران شده در روزگار گذشته یک راهروی زیرزمینی، سردابه این بنای خانه روحانی مذبور هدایت میکرده است^{۲۹} بدندهای بیرونی ساختمان از نقش‌های «با آجر»، که بسا جزئی خطوط اضافی «ماشد سقف استگاه راه آهن تهران» بیکدیگر پیوسته و شبکه بزرگی از این نشانه فراهم آورده، پوشیده شده است.

۵- در لحظات و اپسین که این مقلاه تحقیقی پایان می‌رسد، سرکار سرهنگ سرزنشته با بامقدم بادیدن عکسهای این مقلاه بیاد آورده که از دوران کودکی یک قیچی راغبانی در خانه خود در زند که بر روی آن نشانه گردونه مهر با اندک تغییری وجود دارد. ایشان با گسترش در وئی قیچی مذبور را در اختیار گذاردند تا از آن عکسی تهیه شود. البته باید دانست که محل ساخت و تاریخ ساخت آن روشن نیست، لیکن متعجاوز از شصت سال است که از این قیچی در کارهای

۲۹- اس آگاهی محصر را فای میرساند دهگان بکی از دیگران در استان علوی بمن داده است.

شکل ۱۹
همدان، نمای بیرونی گنبد علویان

شکل ۲۰
قسمتی از آجرکاری نمای گنبد علیبان در همدان

باغبانی استفاده می‌شود.^{۳۰}

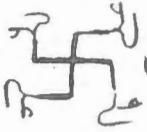
شكل ۲۱

قیچی باغبانی با نشانه گردونه مهر

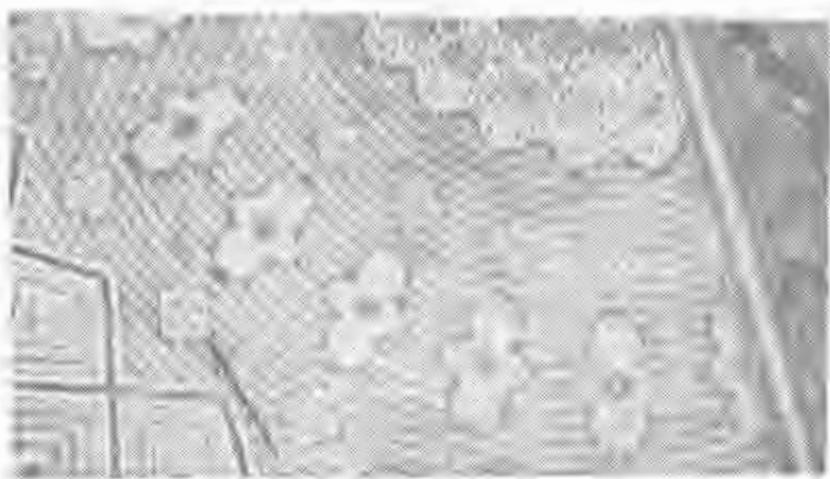
^{۳۰}—نویسنده از سرکارسرهنگ باها مقدم سهاسگزار است

شاه سلطان حسین صفوی ارسال ۱۱۰۵ تا ۱۱۳۵ هجری برابر با ۱۶۹۳ تا ۱۷۲۲ میلادی مدت سی سال در ایران پادشاهی کرد. گرچه نام این پادشاه در فرنگ عموی مردم مترادف باناتوانی و سستی ولجام گسیختگی و بی‌لیاقتی است، لیکن نامبرده پادشاهی پارسا و دین‌دار بود. و روحًا با تسیع و دلق بیشتر پیوند داشت تا با تاج و تخت. بفرمان وی در کنار خیابان چهارباغ مدرسه‌ای برای دانشجویان علوم دینی ساخته شد که واپسین شاهکار معماری دوره صفوی است. گرداگرد این مدرسه حجره‌های دانشجویان قرار گرفته و کاشیکاری زیبا، گلکاری و درختان کهن سال چنار و جوی آب فرشادی که از این مدرسه میگذرد این مکان را دلپذیر و باصفاً کرده است. در این مدرسه باشکوه در چند جانشانه دیده میشود.

الف - بر سقف راهروی ورودی مدرسه از سوی باخته با نوشتن نام علی

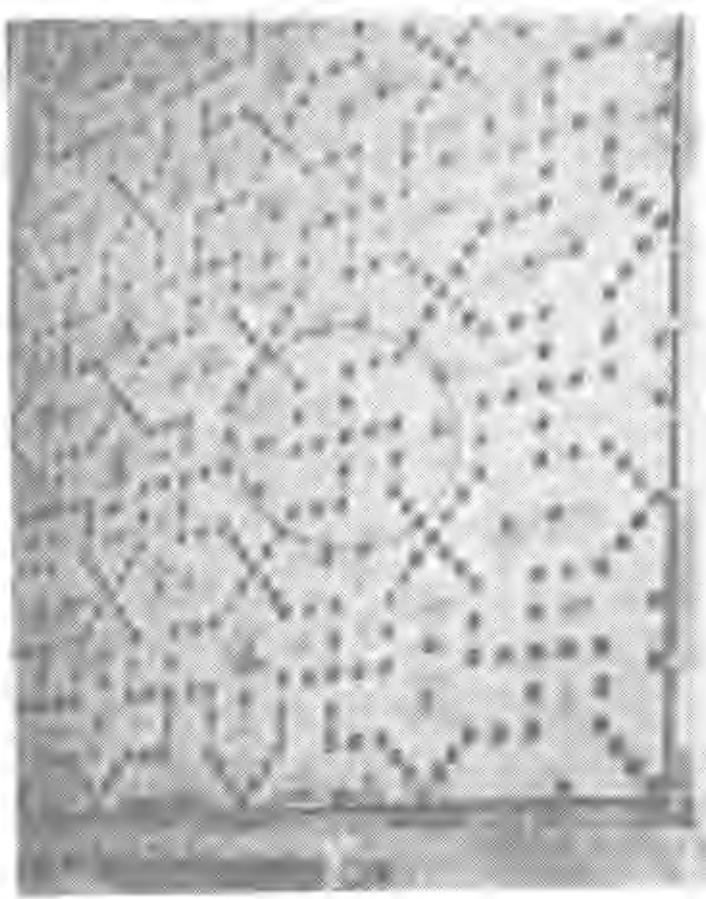
حضرت امیر المؤمنین، این نشانه با این شکل نموده شده است.

ب - بر دیواره و سقف راهروهای ایوان خاوری مدرسه که جوی آب از زیر آن عبور میکند (روبوی در ورودی) با کاشیهای کوچک نشانه به شماره فراآن ساخته شده است. این علائم با کاشیهای مربع شکل آبی و سیاه مشخص گردیده و برای آنکه در برخورد نخستین دیده شود در شکل ۲۳ یکی از آنها را با کشیدن دایره مشخص گردهام.

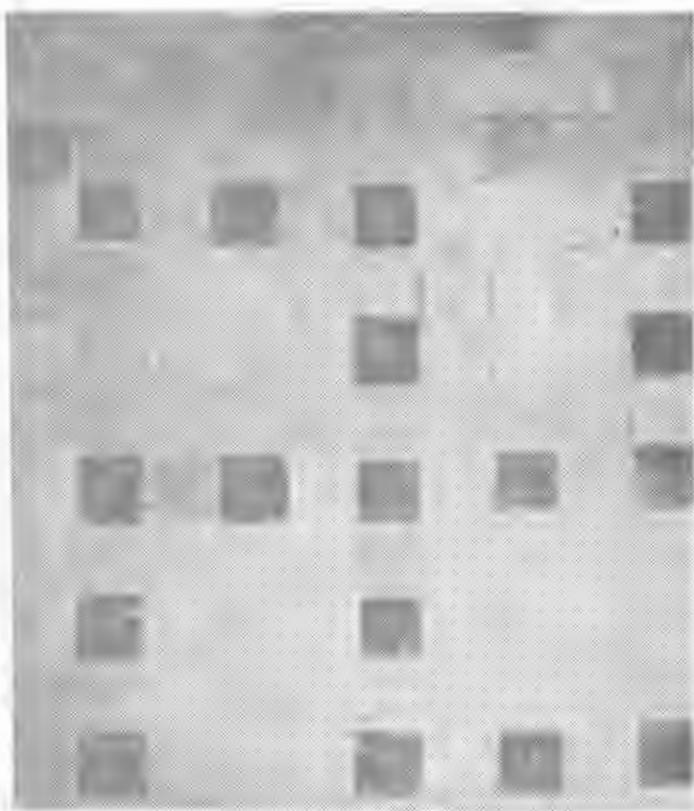
شکل ۲۲

بخشی از سقف راهروی ورودی مدرسه، چهارباغ

شکل ۲۳

بخشی از دیوار ایوان خاوری مدرسهٔ چهارباغ

شکل ۲۴

بخشی از دیوار راهروی ایوان خاوری مدرسهٔ چهارباغ
پکی از نشانه‌ها که بزرگ شده است

پ- نخستین اتاق (حجره) در ضلع شمالی از سوی باختر که آرایش آن نیز اندکی با اتفاقهای دیگر تفاوت دارد، نشیمن گاه شاه سلطان حسین بوده، بدین معنی که هر وقت برای بررسی و بازرسی میآمده مدتی در آن می نشسته و به بحث و مذاکره می پرداخته است.

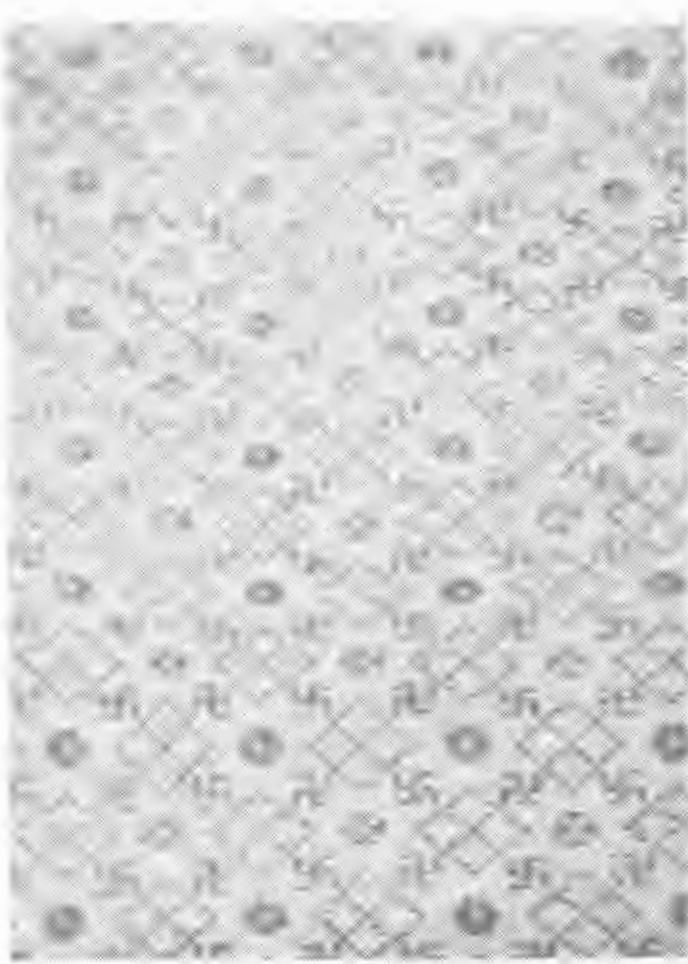
در این اتاق فرش زیلوی بزرگی است که سطح آن با نشانه تزئین گردیده است، در واقع سطح فرش پراست از این نشانه و در حاشیه زیلو این شعر بافته شده است :

، فرش این مدرسه که روح فراست
وقف نواب اشرف اعلاه است
سال ۱۱۱۸ هجری قمری »

که این تاریخ را باید تاریخ بافته شدن فرش و وقف آن باین مدرسه دانست.

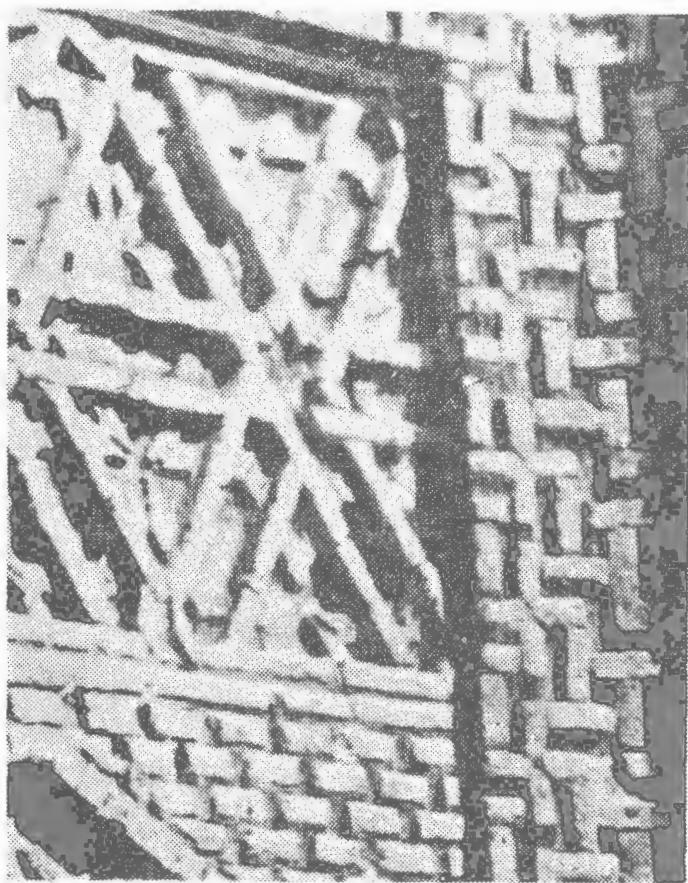
۷- در آثار اسلامی بیرون از مرزهای سیاسی ایران کنونی نیز چندین نشانه هایی که رنگ مذهبی هم داردیده می شود.

آرامگاه یوسف بن قصیر در نجف اون که بوسیله معماری بنام عجمی بن-ابو بکر در سالهای ۵۵۵ و ۵۵۶ هجری (۱۱۶۲ - ۱۱۶۱ میلادی) ساخته شده است دارای طرح هشت پهلوئی است که از آجر بنا شده و گنبدی محروطی شکل بر فراز آن قرار دارد. نمای پهلوهای بیرونی با نقش و نگارهای از آجر ریخت گردیده است. در طرفین سر در که دارای اشکال هنری منظم آجری میباشد در تمام ارتفاع دیوار نشانه با هشت آجر تراشیده شده مشخص گردیده است.

شكل ۲۵

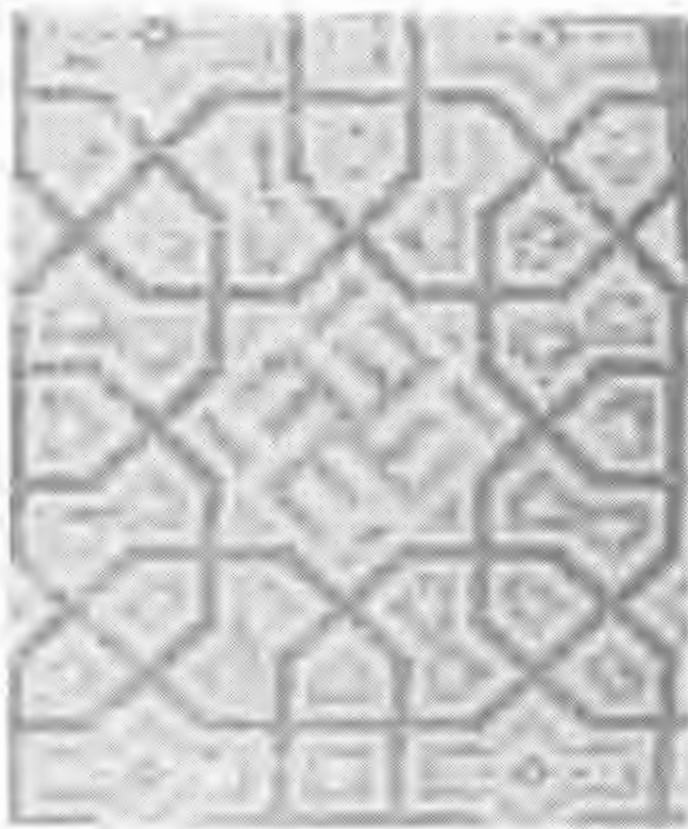
فرش شاه سلطان حسین صفوی در حجرهٔ مدرسهٔ چهارباغ

شکل ۲۶

آرامگاه یوسف بن قصیر در نخجوان

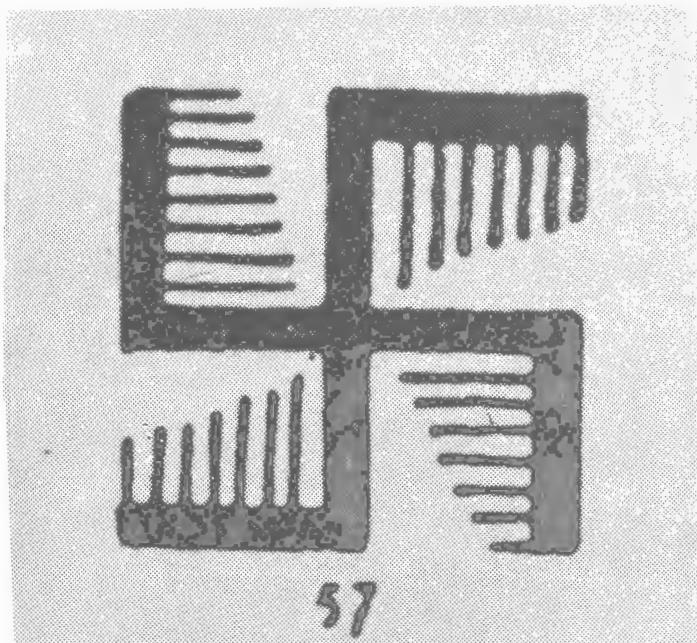
۸- در سال‌های ۱۰۷۰ تا ۱۰۸۴ هجری- قمری (۱۶۴۶- ۱۶۶۰ میلادی) در سمرقند مدرسه‌ای بنام مدرسه طلاکاری بنیاد گشته که روی بدنۀ خارجی استوانه‌ای شکل گنبدِ مسجد نشانه مورد بحث باین شکل کاشیکاری شده است

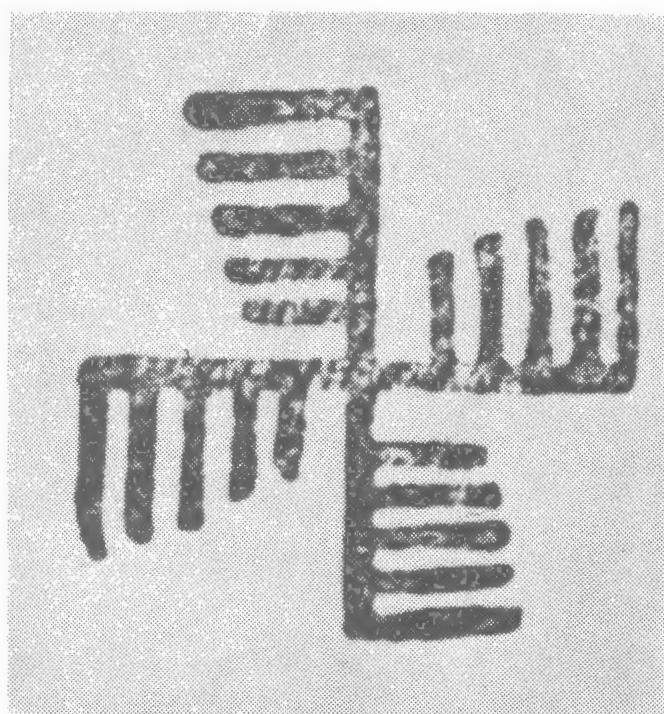
شکل ۲۷

بدنۀ خارجی گنبد مدرسه طلاکاری در سمرقند مربوط به قرن ۱۱ هجری (۱۷ میلادی)

که با توجه به خطوط دیگر میتوان پنداشت، چهار بار کلمه الله را بیکدیگر وصل کرده و این شکل زیبا را پدید آورده‌اند. این شکل با دو قطعه سفال که در تل بکون تخت جمشید و نپه سبلک در منطقه کاشان بدست آمده است مقایسه شود.

شکل ۲۸
سفال از تل بکون

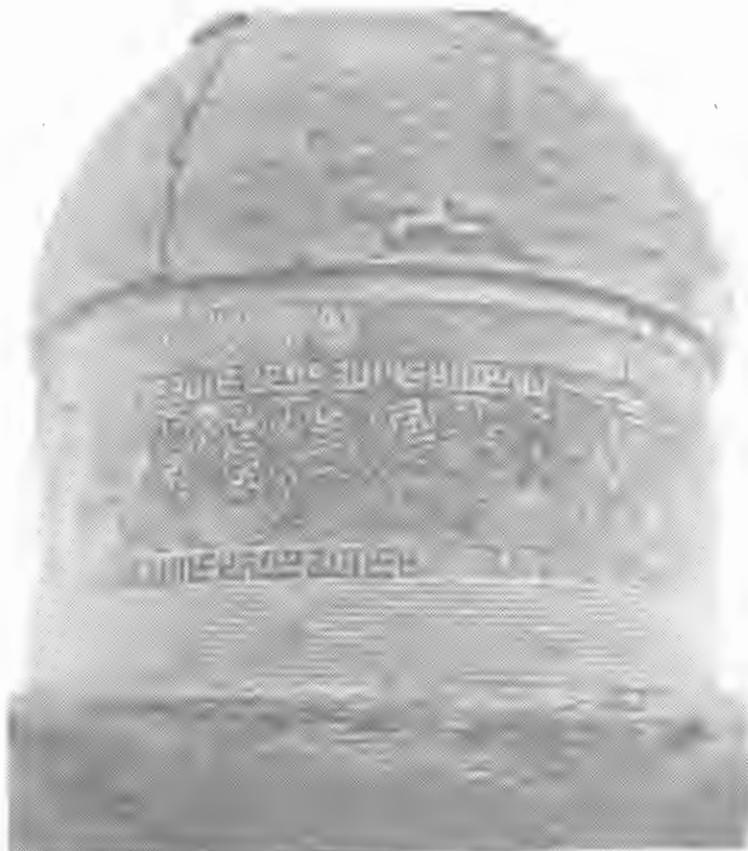
شکل ۲۹
سفال از منطقه سیلک کاشان

* * *

عکسهای ۲۸ و ۲۹ از کتاب باستانشناسی ایران باستان
تألیف لوئی واندنبرگ میباشد

۹- همانطورکه در چند جا اشاره کردم این نشانه در ایران باستان یک نمودار مذهبی بوده و رفتاره وارد اسلام شده و در اماکن اسلامی نقش مزبور این امر را تائید میکند.

در ۲۰ کیلومتری شرق شهرستان قم در دهکده قاسم آباد که آرامگاه سکینه خاتون (دختری از زوادگان امام کاظم ع) قرار دارد بر کاشیکاری دیوار پایه (استوانه) گنبد دیده میشود. این گنبد در حال ویرانی و کاشی هایی فرو ریخته است.

شکل ۳۰
آرامگاه سکینه خاتون

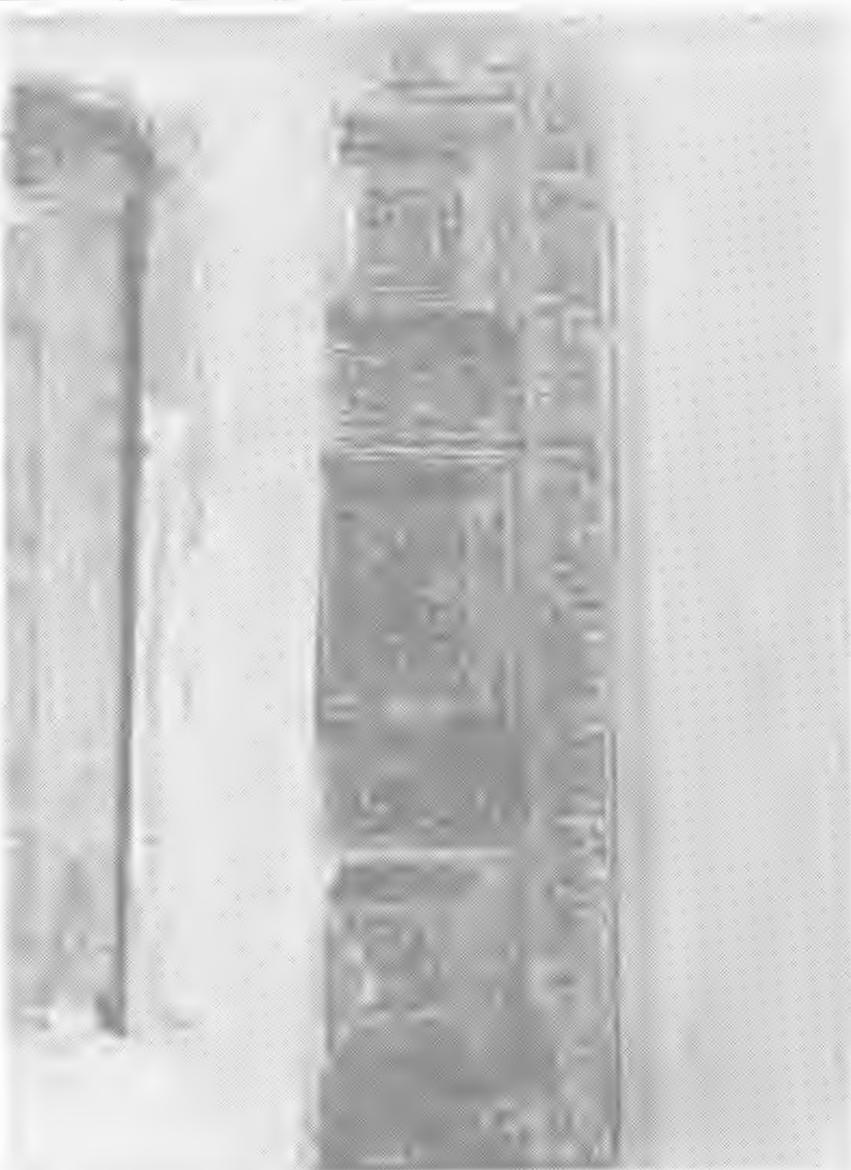
آراماه سکینه خاتون
شکل ۳۱

در ۲۴ کیلومتری جنوب شهرستان قم آرامگاه دیگری بنام شاهزاده ابراهیم وجود دارد که شکل گردونه مهربر در و تخته منبت کاری شده در امامزاده مزبور دیده میشود.

آرامگاه شاهزاده ابراهیم

شکل ۲۲

تخته منبتاباری در آرامکاه شاهزاده ابراهیم
شکل ۳۳

این پیکره همانندی زیادی با عالمت داخل بشقابی که در کاخ فرمانداری «هونزا» است، دارد و ارتباط تمدن باستانی چین و ایران و اعتقادات مذهبی ملت‌های شرق را می‌رساند. (صفحة ۶۴ را نگاه کنید)

شکل ۳۴

مدرسهٔ کارانای در ترکیه

بطوریکه در دوسوی در ورودی دیده میشود نقش گردونهٔ خورشید
در این آثار اسلامی وجود دارد

۱۰- در دیلمان از بخش سیاهکل شهرستان لاهیجان که صنایع دستی زنان آن شال بافی است، جورابهای می بافند که دارای نشانه میباشد. ولی بار سم

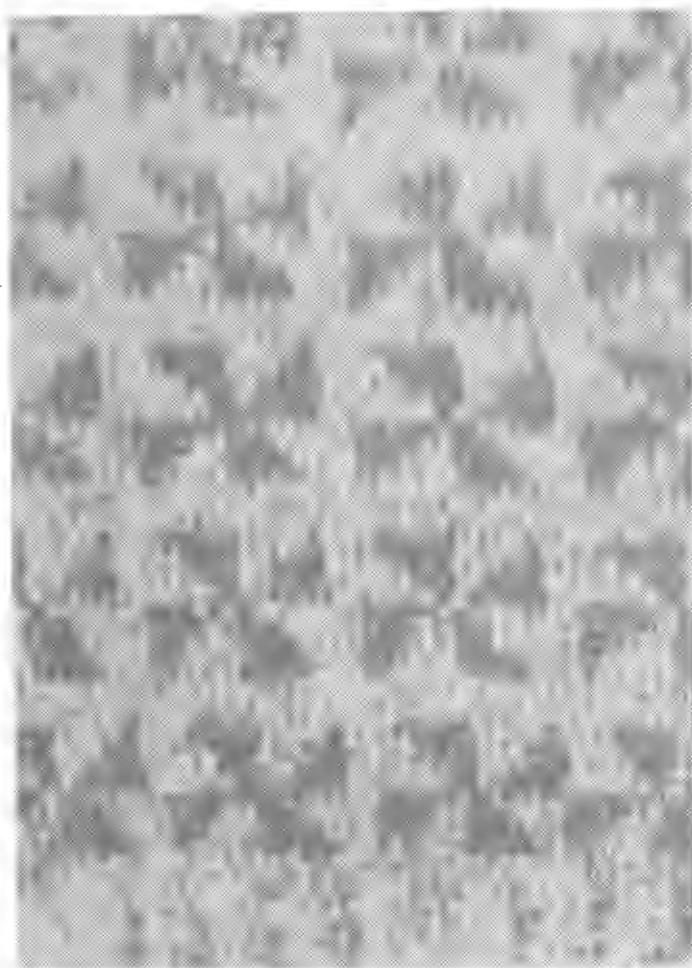
دو خط متقطع (دو و تر) آن را به این شکل در آورده‌اند. در

دیلمان که مرکز دهمستان دیلمان است آثار و نشانه‌ها و ساختمانهای قدیمی از قبیل آجر سوفال و راههای آب زیرزمینی و مانند آن دیله‌شده و این میرساند که در زمانهای گذشته آباد و پر جمعیت بوده است.

شکل اخیر که به پروانه آسیاهای آبی و بادی شباهت دارد یادآور عناصر چهارگانه است که بر روی هم با گردش و چرخش خود نظام طبیعت را حافظ میکند و دگرگونی یامرگ و زندگی بوجود می‌آورد.

بافت این گونه جوراب‌ها با این شکل از زمانهای پیش مرسوم بوده و سابقه آن تا هشتاد سال اقبل که پیرانده بیاددارند میرسد^{۲۱} و این خود مبنای است بر اینکه از روز گان دورتر بافت این نقش در دهستان مزبور مرسوم بوده است.

۲۱- از سرکار سرگرد دیلمی بخاطر فراهم آوردن جوراب مزبور سپاسگزارم.
۲۲- از کتاب ابنيه و آثار تاریخی اسلام درشوری میباشد.

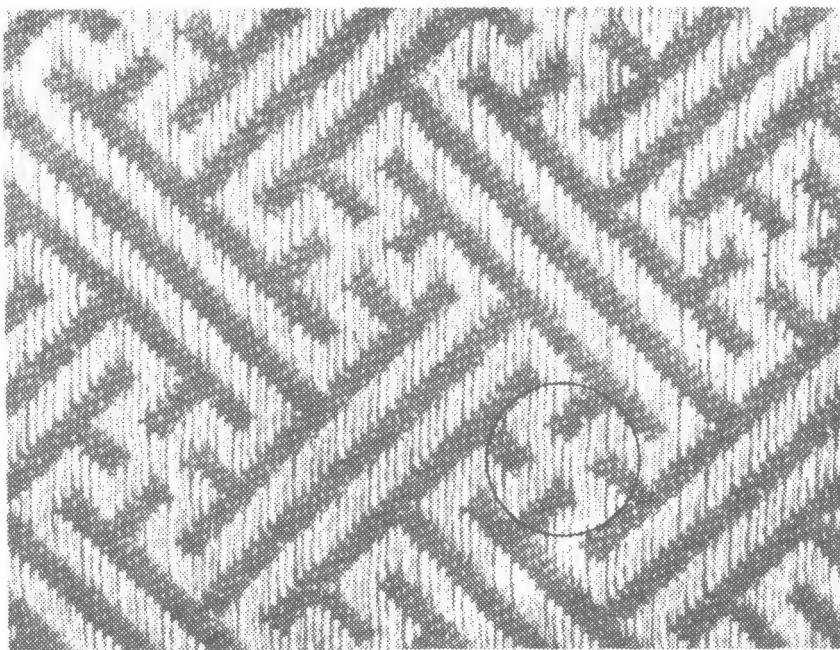
شکل ۳۵
نقش جوراب بافت دیلمان

۱۱- در خانه وابسته نظامی ایران در پاکستان^{۳۲} تابلوی وجود دارد که کار کشور چین میباشد. متن نقاشی ازدهائی را نشان میدهد که با جانور دیگری در پیکار میباشد، حاشیه تابلو از پارچه‌ای پوشیده شده که سراسر با استفاده از نشانه نقش و نگار گردیده است.

شکل ۳۶
تابلوی نقاشی کار چین

۳۲- از سرکار سرهنگ ستاد حسام الدین بیان وابسته نظامی ایران که با کشاده روئی تابلوی مذبور را در اختیار من گذاردند تا از آن عکس بگیرم سهاسگزارم.

شکل ۳۷
بخشی از حاشیه پرده نقاشی کار چین

۱۲- در کنار دامنه کوه‌های هیمالیا در منطقه گیلگیت Gilgit، هونزا و بالستان Baltistan، آثار تمدن و فرهنگ ایران دیده می‌شود. این منطقه باحتمال قوی بخشی از راه ابریشم را در بر می‌گرفته است. پاره‌ای از مردم

آنچا بزبان فارسی سخن میگویند، مردم هنزا پیروه آنها بند عیادیه و هر راه زده منطقه دیگر شیعی مذهب هستند. امیر هوزرا بویژه زبان شیرین شماره‌ی رحیب میداند و با این زبان گفتگو میکند.

در کاخ فرمانداری این منطقه بشقاب شکسته‌ای وجود دارد که بنا به خواسته فرماندار آقای اجلال حسین و مرد دیگری بنام همین یون بشقاب مزبور ساخت چین بوده و بیش از ششصد سال قدمت دارد.
در وسط این بشقاب نقش گردونه مهر که البتا زوائی نیز دارد دیده میشود.

نشانه این بشقاب با نشانه‌های موجود در صفحه‌های ۵۳ و ۵۶ کتاب مقایسه شود.

۳۳- تصویر بشقاب و شرح مزبور راسکار سرهنگ حسام الدین بیان واسته نیروهای مسلح شاهنشاهی در تیرماه ۱۳۵۲ برای من فرستاده‌اند.

شکل ۳۸